Р Е Ш Е Н И Е
№ 5134

гр. София, 29.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 19.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **744** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл.49, ал.1 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК: ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител юрк. Хр.Т., против Заповед № РД-18-48/12.10.2011 г., издадена от Директора на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР е одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Н.", Столична община, в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.1377.2012.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят е собственик на недвижим обект – трансформаторен пост с диспечерски номер 31-900, находящ се в[жк]I ч., до бл.138. При изработването на КККР този недвижим обект не е отразен като самостоятелен обект, както и не е отразено, че жалбоподателят е негов собственик. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв.М., оспорва жалбата като недопустима и неоснователна.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано на 05.09.2008 г., когато Изпълнителният директор на АГКК издава Заповед № РД-16-36, с която на

основание чл.35, ал.1 и 2 ЗКИР открива производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на Община „Н.”-Столична община, област С..Със същата заповед са определени и правоспособни лица, на които се възлага изработването на кадастралната карта и кадастралните регистри и графикът за извършване на тази дейност. В съответствие с изисквания на чл.35, ал.3 ЗКИР заповедта е обнародвана в „Държавен вестник”, бр. 83 от 23.09.2008 г., както и в два централни всекидневника – в.”Монитор”/02.10.2008 г./ и в.”Т.” /02.10.2008 г./. С писмо вх.№ РД-27-636/01.12.2008 г. жалбоподателят представя на АГКК опис на недвижимите имоти /трафопостове/ с актовете, удостоверяващи правото на собственост. Кадастралната карта и кадастралните регистри са приети от назначената със Заповед № РД-14-45/26.05.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК комисия с решение по Протокол № КД-10-13-6 от 28.01.2010 г. Съобразно изискването на чл.46, ал.1 ЗКИР приемането на кадастралната карта и кадастралните регистри е публикувано в „Държавен вестник”, бр.76/28.09.2010 г., както и два централни всекидневника – в.”Монитор” /01.10.2010 г./ и в. „Т.” /01.10.2010 г./. На 12.10.2011 г. ответникът издава оспорената заповед, която е обнародвана в ДВ, бр. от 11.11.2011 г., както и е публикувана в два централни ежедневника - в.”Т.” /16.11.2011 г./ и в.”Монитор” /16.11.2011 г./.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, която дава заключение, че процесния трафопост се намира в масивна сграда с две основни помещения – едното е трафопост с площ от 72 кв.м., състоящ се от 3 стаи и другото е помещение-самостоятелен обект, с площ от 79 кв.м., представляващо „Клубно помещение към ТП в ж.к.С.”, за което има съставен Акт за частна общинска собственост № 920/06.11.2000 г. Т. е отразен в КК като сграда № 2 с разлика от 2 кв.м. и е построен преди 1986 г. В съдебно заседание вещото лице заявява,че сградата, в която е процесния трафопост, е нанесена в КП с № 1234, като в КР не е отразена собствеността, като сградата принадлежи на двама собственици – северната част е на жалбоподателя, а южната част е на общината. В КК двете помещения са отразени като една сграда с един и същ номер. Според вещото лице това са две самостоятелни помещения и правилно е да бъдат отразени като два самостоятелни обекта в една сграда.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Жалбоподателят удостоверява правото си на собственост върху процесния трафопост със следните документи: Разпореждане на МС №46/07.11.1991 год., с което обединенията и комбинатите и другите предприятия от системата на Комитета по енергетика се преобразуват в [фирма]. Съгласно т.15 от Разпореждането [фирма] поема активите и пасивите на преобразуваните стопански организации по т.1, както и част от имуществото на организациите по разпореждания № 45 и 47 на МС от 1991 г. съгласно разделителни протоколи; Заповед № ДВ-123-А/24.04.2000 г. на Председателя на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси и Решение № 1/27.04.2000 г. на СГС-фирмено отделение постановено по ф.д.№ 6358/2000г. с

което е регистрирано [фирма] чрез отделяне от Националната електрическа компания; Окончателен разделителен протокол от 31.07.2000 г., утвърден от Председателя на ДАЕЕР, от който се установява,че [фирма] поема активи и пасиви, включени в баланса на [фирма] съгласно приложенията към протокола / на л.27 под инв.№ 24148 е записан процесният трафопост № 31900 като част от предоставените на [фирма] трафопостове/; Акт за частна държавна собственост № 05573/29.08.2005 г. от който се установява, че процесният трафопост е включен в капитала на [фирма]; Решение № 21/29.01.2008 г. на СГС-фирмено отделение за промяна на наименованието на дружеството.

Процесната сграда за енергопроизводство представлява енергиен обект по смисъла на параграф 1, т.23 от ДР на Закона за енергетиката /ЗЕ/ и е елемент от съответната разпределителна мрежа . Съгласно параграф 4, ал.1 от ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия, като нормативните актове, уреждащи преноса на електрическа енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица.

По делото не е представена схема за трафопост 31-90 и няма данни същият да е нанесен като самостоятелен обект в КК. От заключението на вещото лице се установява, че този обект е заснет при изработването на КК и КР като една сграда с един и същи номер, докато тя всъщност се състои от две самостоятелни помещения с различно предназначение , едното от които /в северната част/ , представлява процесния трафопост и правилно е да бъдат отразени два самостоятелни обекта в сграда № 2 в имот с идентификатор 68134.1377.2012.

Жалбоподателят е представил пред ответника опис на недвижимите имоти /трафопостове/ с актовете, удостоверяващи правото му на собственост, което не е взето предвид при изработването на кадастралната карта и кадастралните регистри. Ответникът не е изпълнил и задължението си по чл41, ал.2 ЗКИР да установи данни за собствениците и носителите на вещни права.В представената извадка от кадастралния регистър няма данни за вписване на процесната сграда с обозначение на собственика и съответните актове за собственост. Като не е нанесъл трафопоста в кадастралната карта като самостоятелен обект с данни за квадратура и собственост административният орган е изпълнил задължението си да събере тези данни по някой от изброените в чл.41 ЗКИР способи, което от своя страна представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в ЗКИР и Наредба № 3/2005г за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, при изработването на кадастралната карта и кадастралния регистър в частта относно този обект. Въз основа на изложеното съдът приема,че оспорената заповед се явява незаконосъобразна в частта относно процесния имот, както относно нанасянето на обекта в кадастралната карта като самостоятелен обект с индивидуализиращи признаци, така и в частта относно отразяване на данните за тях в кадастралния регистър, поради което в тази част заповедта следва да бъде отменена, а делото върнато във вид на преписка на административния орган за нанасяне на самостоятелен обект трансформаторен пост с дисп.№ 31-900 в кадастралната карта, с квадратура по акт за собственост и нанасяне на актуални данни в кадастралния регистър относно собствеността, площта и акта за собственост.

Предвид изхода на делото за оспорващия е възникнало и правото по чл.143 ал.1 от АПК за разноски в производството в доказания им общ размер от 660лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал.1 АПК, Административен съд София-град,II отделение,39 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД – 18 – 48/12.10.2011г на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на кадастрална карта и кадастрален регистър за територията на район „Н.” –Столична община, област С., в частта относно имот с идентификатор 68134.1377.2012, в който следва да се нанесе самостоятелен обект - сграда за енергопроизводство – трансформаторен пост с диспечерски номер 31-900, като ВРЪЩА делото като преписка на изпълнителния директор на АГКК, за нанасяне в кадастралната карта на самостоятелен обект - сграда за енергопроизводство - трансформаторен пост с диспечерски номер 31-900 в имот с идентификатор 68134.1377.2012, по кадастралната карта на територията на район „Н.”, Столична община, област С. с квадратура по акт за собственост и отразяване на актуални данни в кадастралния регистър относно собствеността, площта и акта за собственост в частта относно този обект.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър-С., [улица] да заплати на [фирма] - [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: